

Umedietaten, påpeker Esther Maria Bjørneboe, her mellom to av de tolv *Interferens*-bildene.

Kjempende linjer bølger frem

GALLERI SEMMINGSEN:

Det abstrakte flatemaleriet avdekker stadig nye sider for Esther Maria Bjørneboe. Plutselig yter former og linjer motstand, noe uventet kan oppstå.

ERIK BJØRNSKAU
TRYGVE INDRELLID (foto)

– Maler du abstrakt, er du, som en kunsthistoriker har sagt, litt som en jazzmusiker. En som forholder seg til standardlåter og mønstre, men som hele tiden går videre. Du har et visst sett av former og farger og komposisjonsprinsipper du benytter deg av, men så dreier det seg om å reformulere, på en måte, sier Esther Maria Bjørneboe.

For tredje gang på fem år stiller hun ut i et galleri som særlig lar malere, både abstrakte og figurative, slippe til.

– Alle som forholder seg til det abstrakte maleri vet at det meste er sagt og gjort, innrømmer hun. – Men når du likevel prøver, så er det jo håpet om å finne nye uttrykk likevel. Lete seg frem, enda en gang.

Kjeder. I 12 store akrylmalerier på lerret, alle kalt *Interferens*, utforsker Bjørne-

Esther Maria Bjørneboe (38)

Norsk billedkunstner, maleri, tegning.

Født i Bjarkøy, Troms, oppvokst i Trondheim.

Bosatt i Oslo i 20 år.

Utdannet ved SHKS, Institutt for farge 1996.

Deltatt på statens Høstutstilling 1996, 2005, 2009.

Separatutstillinger bl.a. Galleri 27, Galleri LNM, Akershus Kunstsenter.

Aktuell med *Interferens* på Galleri Semmingsen, Niels Juelsgt. 50. Til 3/2.

Priser: 29 000.

Aftenposten fakta

boe en vei hun har gått på før: linjer som løper i kryssende retninger. Vertikale og dominerende fargefelter satt sammen av svakt ovale former, nærmest koblet i kjeder, komponert med en palett av varianter og nyanser. Men her er de nærmest rennende linjene samtidig krysset av horisontale dynamiske bevegelser, av dråpe- eller nær-organiske former som svømmer horisontalt og derved skaper spenninger og rom. Ordet *interferens* refererer ganske riktig til bølger, men også

til påvirkende og kontrasterende bevegelser.

– I disse nye maleriene tar jeg noen grep som jeg allerede har gjort i tidligere bilder. Dette er i utgangspunktet ren abstraksjon, i den grad at jeg ikke vil at man umiddelbart skal få assosiasjoner til natur eller landskaper, forklarer Bjørneboe. – Men i formene og bevegelsene mener jeg at det ligger en forbindelse til noe annet, for eksempel noe asiatiske og kanskje særlig japansk? Former du kanskje har sett i japanske tegneserier. Det er vel interessant at den rent abstrakte form vanligvis oppfattes som noe som skal forenkles, noe som går mot en minimalisme, mens jeg her selv synes jeg trekker inn motsetninger, noe mer frodig og ekspresjonistisk kanskje? Og det gjør jo at man kan se noe som minner om noe, faktisk. Noe organisk, kanskje skyer? Kanskje godterier, i disse ovale formene, kommer hun plutselig smilende på.

Kollisjon. *Interferens* henviser altså til mønstre som kan oppstå når bølger trefter hverandre, kolliderer. Det kan være vannbølger på havet, men også lys, og lyd. To eller flere bølger samtidig, på samme sted.

Og det er her Esther Maria Bjørneboe kanskje finner den nødvendige motstanden når hun setter i gang foran lerretet. For dette er prosessmaleri, understreker hun. – Det er jo en god tradisjon i den mo-

dernistiske tankegangen at veien er målet, smiler hun.

At de vertikale linjene og fargefeltene dominerer, ved første blikk, forklarer hun med behovet for å bryte med horisontale komposisjoner hun tidligere har holdt på med. – Når du snur litt, forandrer tankegang, oppstår det gjerne noe uventet. Bildet begynner å yte motstand. Det kan høres rart ut, men det er noe med kraften i retningene som tar over og dominerer.

– Som maler har jeg alltid vært opptatt av dette med motstand. Et bilde kan godt være vakkert, men for å skape mer innhold trenger jeg noe som kjemper imot, at det er motstand i stoffet.

Ekspresjonisme. Natur, men også andre kunstnere, inspirerer og påvirker. Hun nevner tysk og amerikansk abstrakt ekspresjonisme. En maler som Albert Oehlen er et av flere forbilder, men også store navn fra modernismens fødsel, som Mondrian må tas med. Formene hun benytter her, har også andre benyttet, hun ser for eksempel at det i mange av Olav Christopher Jenssens bilder er lignende kjeder som danner linjer.

– Jeg forsøker nok her å se om det går an å forme to eller flere krefter i en gitt billedkomposisjon. Også vi mennesker er jo sammensatte, linjer krysses og vi består av flere ting på samme tid. Så dette er kanskje også bilder om mennesker, likevel?

erik.bjornskau@aftenposten.no

– I fargelæren brukes ordet *Interferens* når to bølgeretninger krysser hverandre og skaper et nytt system. Jeg er opptatt av at noe skjer i billedflaten, påpeker Esther Maria Bjørneboe, her mellom to av de tolv *Interferens*-bildene.

Kjempende linjer bølger frem